

บทเรียนด้านจิตวิญญาณ บทที่ 21
เรื่อง พระเยซูทรงตายเพื่อฉัน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ: แสดงให้เห็นว่ามีความเชื่อมั่นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า

ตัวชี้วัด: ยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

สาระการเรียนรู้: รู้ และเข้าใจเกี่ยวกับข่าวประเสริฐและหนุนใจให้มีการต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

กลุ่มอายุ: 9-11

ปีที่: 1

หัวข้อหลัก: ทำไมพระเยซูจึงทรงยอมตายเพื่อฉัน

บทเรียน: พระเยซูทรงตายเพื่อฉัน

เวลาที่ใช้ในการสอน: 45-60 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็ก ๆ สามารถมองเห็นและอธิบายเหตุผลที่พระเยซูทรงยอมตายและความตายของพระเยซูมีความหมายอย่างไรต่อชีวิตของพวกเขา

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กล่องเล็ก ๆ สองใบ กระดาษห่อ (ถ้ามี) สองสี คุณครูอาจใช้สีขาวหรือสีน้ำตาลแผ่นหนึ่งและอาจใช้กระดาษหนังสือพิมพ์หรือสีอื่นอีกหนึ่งแผ่น บนกล่องใบหนึ่งให้เขียนคำว่า “พระเจ้า” และอีกกล่องหนึ่งให้เขียนคำว่า “คน” (หรือ “มนุษย์”) ให้เขียนความบาปชนิดต่าง ๆ ลงไปในกระดาษแผ่นเล็ก ๆ
2. ให้ทำ “ตัว” จำนวนมากเพียงพอเท่ากับจำนวนนักเรียน โดยใช้กระดาษแผ่นเล็ก ๆ ในตัวนั้นควรมีข้อความว่า “คุณฝ่าฝืนกฎหมาย คุณต้องโดนปรับ”
3. กระดาษและดินสอสี

อุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับกิจกรรมเสริม: กระดาษ ดินสอสี กรรไกรเพื่อตัดเป็นรูปไม้กางเขน (หรือสามารถใช้อ็กลีกระดาษเป็นรูปไม้กางเขนในกรณีที่ไม่มีการกรรไกร)

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียมหรือจัดทำ:

- 1.ให้อ่านบทเรียนทั้งหมด
- 2.รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
- 3.หาบริเวณใดบริเวณหนึ่งที่อยู่ใกล้ที่มีลักษณะคล้ายสนามแข่งจักรยาน
4. Be familiar with the “bridge” illustration.
- 5.อ่านพระธรรมยอห์นบทที่ 19
- 6.อธิบายสำหรับเด็ก ๆ ให้เข้าใจเหตุผลที่พระเยซูทรงตายเพื่อพวกเขา

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

พูดกับเด็ก ๆ ว่า เรากำลังจะสมมุติว่าพวกเรากำลังปั่นจักรยานอยู่ให้

จินตนาการว่าจักรยานของนักเรียนควรมีลักษณะเป็นอย่างไร มีสีอะไร สามารถปั่นมันเร็ว ๆ ได้หรือเปล่า ใ้บอกเพื่อนข้างเคียงเกี่ยวกับลักษณะจักรยานของตัวเอง

พานักเรียนไปยังสนามที่เตรียมไว้ตั้งแต่แรก บอกพวกเขาว่ามีบริเวณใดบ้างที่พวกเขาสามารถ “จี” จักรยานของตนได้ ซึ่งอาจจะเป็นสนามนอกรถหรือรอบต้นไม้ เป็นต้น จากนั้นปล่อยนักเรียนให้จีจักรยานในจินตนาการสักสองสามนาที สมมุติ (เลือก)ให้นักเรียนหนึ่งคนหรืออาจมากกว่านั้นแสดงเป็นตำรวจ ถ้าจะให้ดีควรมหาผู้ใหญ่มาแสดงบทบาทนี้ แต่ถ้าไม่มีจริง ๆ สามารถใช้นักเรียนสองสามคนแทนก็ได้ ให้ตำรวจหยุดเด็กที่ละคนแล้วยื่นตั๋ว (ใบสั่ง) ที่เขียนทำนองว่า “ฝ่าฝืนกฎจราจร จักรยานจะต้องถูกยึด คุณต้องจ่ายค่าปรับก่อนจึงจะสามารถจีจักรยานต่อไปได้” ใ้ตำรวจบอกเด็กที่ได้รับใบสั่งใ้ออกไปรอที่บริเวณเฉพาะ (นอกสนาม)

เมื่อนักเรียนทุกคนได้รับใบสั่งครบแล้ว ใ้พูดว่า พวกเธอทุกคนได้รับใบสั่งแล้วหรือยัง นักเรียนไม่สามารถจีจักรยานได้อีกจนกว่าจะจ่ายค่าปรับ ทีนี้นักเรียนจะทำอย่างไรละ เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำถาม หลังจากนั้น ใ้พูดว่า ครุมีวิธีหนึ่งคือใ้ครูจ่ายค่าปรับแทนพวกเธอใ้ เอาใบสั่งมาจากมือนักเรียนแล้วเขียนลงไปว่า จ่ายแล้ว จากนั้นบอกพวกเขาว่าเอาละ ทีนี้นักเรียนสามารถจีอีกครั้งหนึ่งได้แล้ว ใ้เวลานักเรียนกลับไปจีจักรยานสักสองสามนาทีแล้วจึงพากลับห้องเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน:

ใ้ถามนักเรียนว่า นักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้างเมื่อได้รับตั๋วหรือใบสั่งนั้น เปิดโอกาสใ้นักเรียนตอบคำถาม แล้วถามต่อว่า นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อรู้ว่ามีคนที่ยินดีจ่ายค่าปรับแทนนักเรียน เปิดโอกาสใ้นักเรียนตอบคำถาม

- มีคนคนหนึ่งทำสิ่งนี้เพื่อนักเรียน คือรับผิดชอบแทนนักเรียนเมื่อนักเรียนทำบาป นักเรียนคิดว่าคนนี่คือใคร เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำถาม
- ใครที่นักเรียนคิดว่าเป็นผู้ที่จ่ายค่าปรับที่เราควรจ่ายนั้นแทนเรา เขียน “พระเยซู” ลงบนกระดาษ
- ให้เราอ่านยอห์น 19 พระเยซูทรงรับโทษที่เราสมควรได้รับ พระองค์ทรงตายแทนเรา และหลังจากสามวัน พระองค์ทรงคืนพระชนม์อีกครั้ง พระองค์ทรงรักเรามากและไม่ต้องการให้ความบาปแยกเราออกจากพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นเหมือนสะพานที่เชื่อมเราให้กลับคืนดีกับพระบิดาบนสวรรค์

- นักล่องสองใบออกมา ใบแรกให้เขียนคำว่า “พระเจ้า” ลงบนกล่อง และอีกใบหนึ่งให้เขียนคำว่า “มนุษย์” ถ้าเป็นไปได้ ให้ห่อกล่อง “พระเจ้า” ด้วยกระดาษสีขาหรือสีน้ำตาล และกล่อง “มนุษย์” นั้นให้ห่อด้วยกระดาษสีอีกสีหนึ่งหรือด้วยหนังสือพิมพ์ ให้วางกล่องทั้งสองใบโดยเว้นระยะห่างพอสมควร อธิบายว่า ระยะทาง (ช่องว่าง) ระหว่างกล่องสองใบนี้คือความบาปที่แยกเราออกจากพระเจ้า อธิบายว่าความบาปทุกชนิดทำให้เราถูกแยกออก (ถูกตัดขาด) จากพระเจ้า บาปมากหรือน้อยมีผลเหมือนกัน ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างความบาปต่าง ๆ (พวกเขาอาจตอบว่า ความเกลียดชัง ความเย่อหยิ่ง การไม่เชื่อฟัง การอิจฉา การโกหก การขโมย การแข่งคำ การฆ่า การโกง ความเห็นแก่ตัว การไม่เห็นอกเห็นใจ เป็นต้น คุณครูอาจเขียนชนิดของความบาปลงบนกระดาษเล็ก ๆ แล้ววางลงที่ช่องว่างระหว่างกล่องทั้งสองใบนั้น

พูดกับนักเรียนว่า บางครั้งเราพยายามปกปิดความบาปของเราด้วยการทำความดีโดยหวังว่าจะกลับคืนดีกับพระเจ้าได้ แต่นั่นไม่ใช่วิธีที่ถูกต้องและไม่ได้ผล แม้ว่าเราจะพยายามมากเพียงใดก็ตามก็ยังคงไม่เพียงพอและเปล่าประโยชน์ เพราะเราไม่สามารถทำดีถึงมาตรฐานของพระเจ้าได้ด้วยตัวเอง ทางเดียวที่จะทำให้เรากลับคืนสู่พระเจ้าได้คือผ่านทางพระเยซู พระองค์ทรงเป็นสะพานสำหรับเรา นำไม้กางเขนกระดาษที่คุณครูเตรียมไว้ล่วงหน้าออกมาแล้วนำไปวางลงระหว่างกล่อง “มนุษย์” และกล่อง “พระเจ้า” ขณะที่ทำ ให้พูดว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นสะพานทำให้เรากลับไปหาพระเจ้าได้ พระองค์ล้างความบาปของเราโดยการยอม “เสียสละ” ตัวเอง ดังนั้นบาปทั้งหมดของเราจึงได้รับการยกออกไปและรับการอภัย เราจึงกลายเป็นคนที่ “ไม่มีความผิด” ให้นำกระดาษเล็ก ๆ ที่เขียนความบาปชนิดต่าง ๆ ที่วางอยู่นั้นออกไปแล้วฉีกทิ้ง พระเยซูทรงให้ของขวัญแห่งการไถ่บาปแก่เราฟรี ๆ ผ่านทางการตายบนไม้กางเขน พระองค์ทรงจ่ายค่าปรับนั้นแทนเรา!

การจบบทเรียน:

แบ่งนักเรียนออกเป็นสี่กลุ่ม ให้พวกเขา อภิปรายเกี่ยวกับด้านต่าง ๆ ของ **The Christian world view house model** ว่าเปรียบเสมือนกับด้านใด ให้เขียนสองด้านของผนังลงไป (ยกตัวอย่างเช่น ผนังสีแดง = ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า) ใน

กลุ่มของนักเรียน ให้อีกกันเขียนจดหมายถึงพระเยซูบอกความรู้สึกของนักเรียนต่อสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเราจะไม่
ต้องจ่ายค่าปรับ (แห่งความบาป) แทนเรา เลือกตัวแทนจากแต่ละกลุ่มแล้วให้ออกมาอ่านจดหมายให้เพื่อนในห้องฟัง

จบชั่วโมงเรียนด้วยการอธิษฐาน และถามนักเรียนว่ามีใครปรารถนาจะอธิษฐานขอการช่วยกู้ให้รอดพ้นจากความบาปหรือไม่

แบ่งนักเรียนออกเป็นสี่กลุ่มและให้พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรม “สะพาน” โดยใช้กระดาษแทนกล่อง เขียนคำว่า “พระเจ้า” ลงบนกระดาษแผ่นหนึ่งและคำว่า “มนุษย์” ลงบนกระดาษอีกแผ่นหนึ่ง ให้นักเรียนช่วยกันเขียนความบาปชนิดต่าง ๆ ลงบนกระดาษแผ่นเล็ก ๆ แล้ววางลงไประหว่างกระดาษ “พระเจ้า” และกระดาษ “มนุษย์” ให้นักเรียนตัดกระดาษเป็นรูปไม้กางเขน แล้ววางลงไประหว่างคำว่า “มนุษย์” และ “พระเจ้า” นั้น เปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคน ได้มีโอกาสอธิบายสิ่งนี้ให้เพื่อนในกลุ่มย่อยของตนฟัง

ผู้สอนประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเอง: (กิจกรรมใดที่ใช้ได้ดี? กิจกรรมใดที่ใช้ไม่ได้? ฉันได้เตรียมตัวอย่างไรบ้างสำหรับบทเรียนครั้งต่อไป)

การประเมินผลผู้เรียน: